

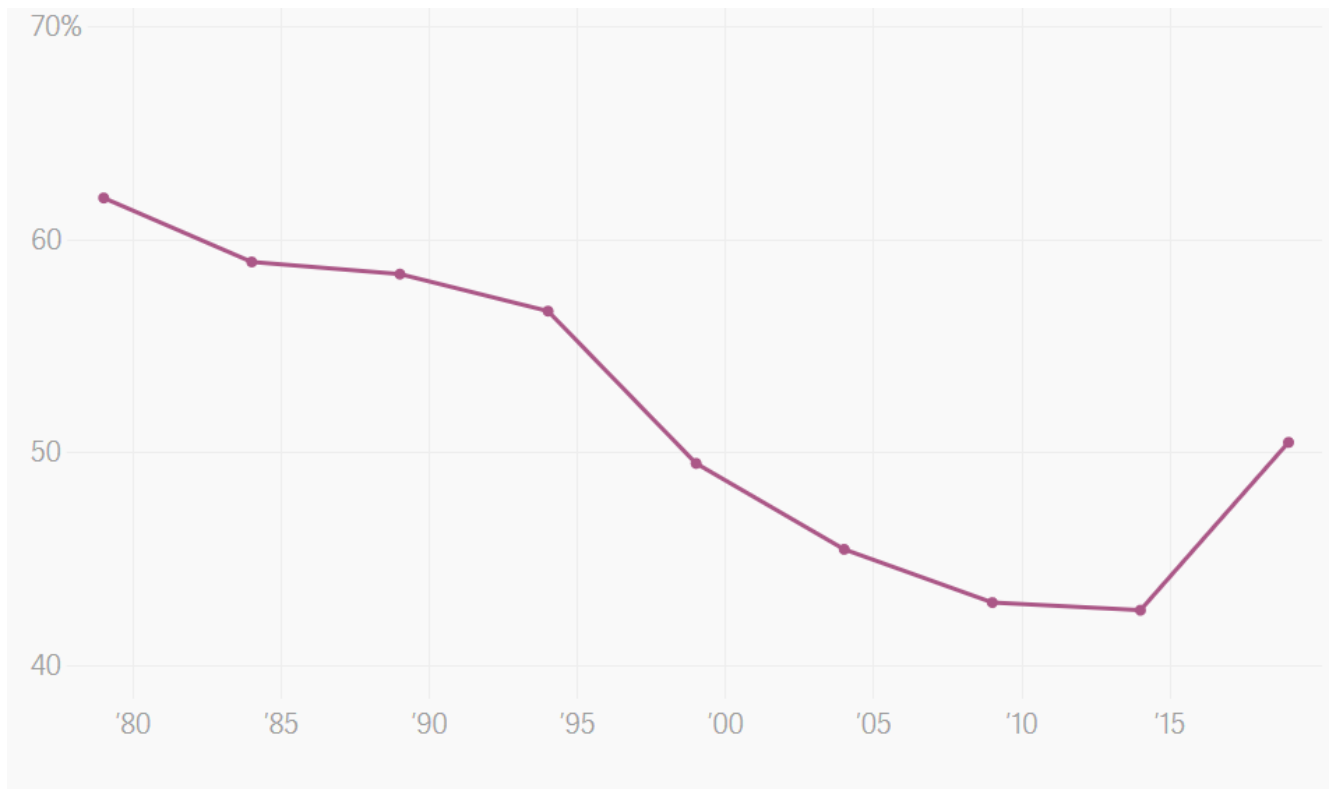
Näkökulma: Quo Vadis Europa?

Minne menet Eurooppa, kysyi komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker pari vuotta sitten saatuaan ilmoituksen Britannian eroprosessin käynnistämisestä. Samassa yhteydessä Juncker lainasi myös ranskalaisen Robert Schumanin puhetta vuodelta 1950:

"Eurooppaa ei tehdä yhdellä kertaa tai yhden suunnitelman mukaan. Se rakennetaan konkreettisin saavutuksin, jotka luovat todellista yhteishenkeä".

Robert Schumanin 9. toukokuuta 1950 lehdistötilaisuudessa pitämä puhe oli Euroopan unionin alku. 69 vuotta myöhemmin 51 % (eli karkeasti 215 miljoonaa) äänioikeutettua äänesti Euroopan parlamenttivaaleissa. Enemmistö äänestäjistä tuki EU:n integraatiokehityksen syventämistä.

Äänestysaktiivisuus jäi varsin matalaksi, mutta nämä olivat ensimmäiset vaalit sitten vuoden 1979 parlamenttivaalien, jolloin äänestysaktiivisuus tosiasiassa kasvoi edellisiin vaaleihin verrattuna. Sitä voi pitää hyvänä enteinä Euroopan tulevaisuudelle.

Eurovaalien äänestysaktiivisuus

Vaalit ja Euroopan poliittinen linja

Parlamentin perinteiset suuret puolueet, EPP ja S&D, olivat vaalien suurimpia häviäjiä. Voittajia olivat kansallismieliset EU-kriittiset puolueet (EFDD, ENF), sekä EU-myönteiset liberaalit (ALDE+R ja Greens/EFA).

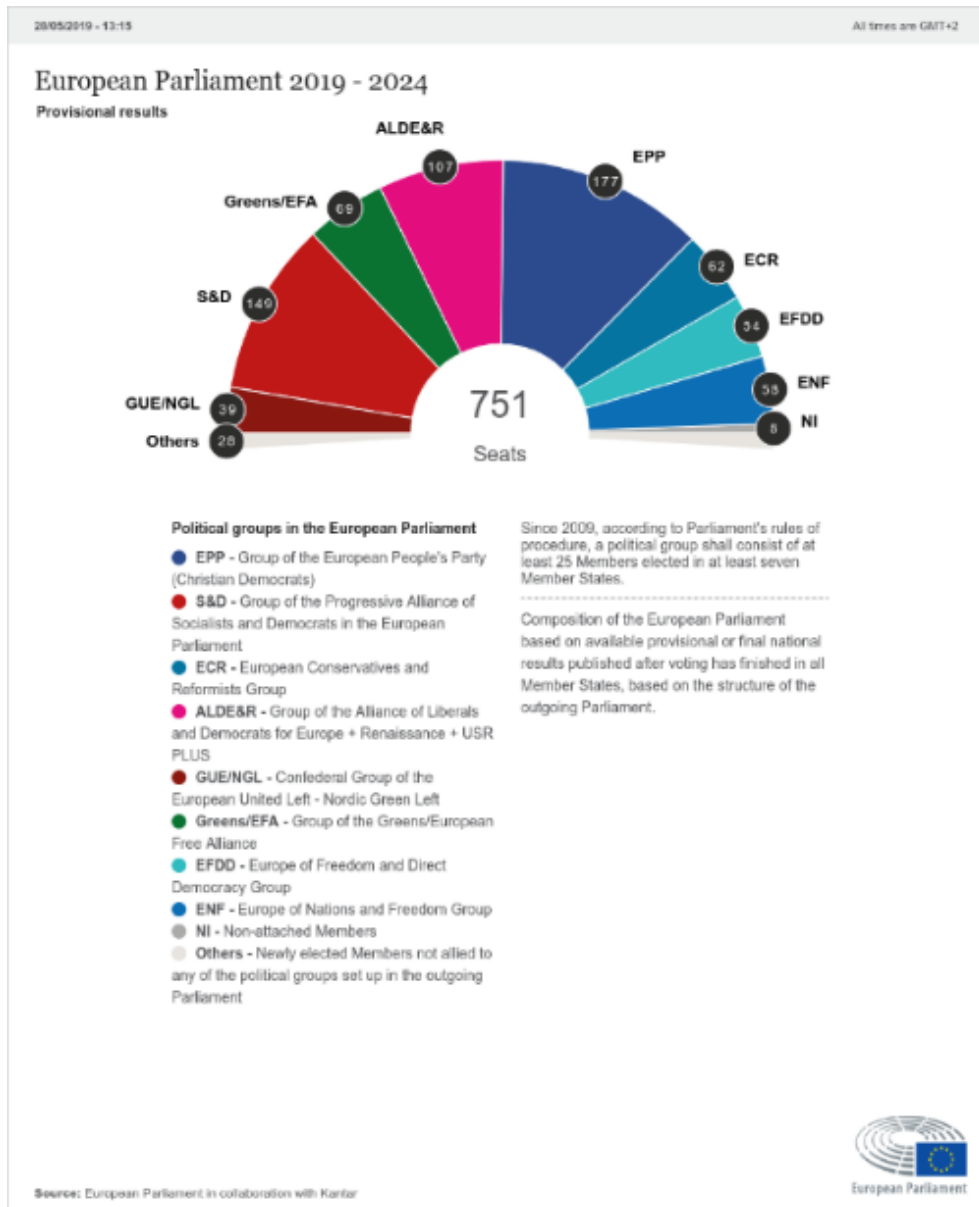
Name	Seats	Status	Percentage	Total by Status
Nationalists	58	Anti -EU	7,72%	
Freedom and Direct Democracy	54	Anti -EU	7,19%	
Non-Aligned	8	Anti -EU	1,07%	15,98%
Social Democrats	146	Pro-EU	19,44%	
Nordic Green Left	39	Pro-EU	5,19%	
Greens	69	Pro-EU	9,19%	
Liberal Democrats	109	Pro-EU	14,51%	
European People's Party	180	Pro-EU	23,97%	72,30%
Conservatives and Reformers	59	Neutral	7,86%	
Others	29	Neutral	3,86%	11,72%

Parlamentin paikkajako

Vaalien jälkeen poliittinen jako oikeistoon ja vasemmistoon horjahti perinteisiltä raiteiltaan. Oikeisto ja vasemmisto liukuivat selvästi kohti keskustaa. Europarlamentti jakaantui progressiivisiin ja nationalistisiin edustajiin. Progressiiviset haluavat viedä Euroopan integraatiota eteenpäin, kun nationalistit puolestaan haluavat palauttaa Euroopan kansallisvaltioiden aikaan – aikaan ennen ylikansallista Euroopan unionia.

Perinteisellä arvokartalla oikeisto ja vasemmisto lähentyivät toisiaan, sillä molempia ryhmiä yhdistää vahva usko ja halu Euroopan unionin yhdentymiskehityksen syventämiseen.

Mitä seuraavaksi?

Kuvan lähde:
<http://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20190523IPR52406/election-2019-updated-seat-projection-for-new-parliament>

Suurten puolueiden tappiota seuraa lähiviikkoina kädenvääntö komission puheenjohtajan paikasta. Perinteisesti virka on kuulunut parlamentin suurimman puolueen kärkiehdokkaalle.

Koska EPP säilyi suurimpana puolueena, kuuluisi komission puheenjohtajan virka tradition mukaan Manfred Weberille. Toisaalta EPP kärsi vaaleissa huomattavan tappion, mikä ei voi olla vaikuttamatta puolueen kärkiehdokkaan asemaan puheenjohtajaneuvotteluissa.

Myös S&D menetti kymmeniä edustajia, joten sosialistien Frans Timmermans saattaa jo olla ulkona puheenjohtajapelistä.

Weber, Vestager vai joku muu?

Angela Merkelin näkemyksen mukaan perinteitä pitää kunnioittaa, joten komission puheenjohtajan paikka kuuluisi Manfred Weberille. Emmanuel Macron haluaisi nähdä komission puheenjohtajana suuren vaalivoiton saaneen ALDE:n kärkiehdokkaan Margrethe Vestagerin.

Valitaanko tanskalainen nainen komission puheenjohtajaksi? Se ei tunnu mahdottomalta skenaariolta.

Uskon, että parlamentissa ALDE, S&D, GUE/NGL ja Vihreät tukevat Vestageria, kun taas EPP ja ECR asettuvat melko varmasti Weberin valinnan taakse. Muilla kärkiehdokkailla ei todennäköisesti ole suuren suuria mahdollisuuksia komission puheenjohtajaksi.

Macron ja Merkel yrittävät ministerineuvostossa varmasti saada tukea omille ehdokkailleen. Neuvosto päättää (määräenemmistöllä, ketä kärkiehdokkaista se ehdottaa puheenjohtajaksi, jonka jälkeen parlamentti äänestää ehdokkaan virkanimityksestä. Valinta edellyttää parlamentin ehdottoman enemmistön tuen.

Kansallismielisten nousu ja uho

Eurovaaleissa ennakointiin kansallismielisten puolueiden tsunamia. Suuri vaalivoitto jäi toteutumatta. Kansallismieliset lisäsivät paikkojaan Euroopan parlamentissa, mutta selvästi vähemmän kuin ennakolta arveltiin. Tsunami laantui tuulenpuuskan aiheuttamaksi pintaväreilyksi.

Oikeistopopulistisia ja kansallismielisiä puolueita ei kuitenkaan voi enää sivuuttaa olankohautuksella tai kiinnostavina poliittisina kuriositeetteina. Marine LePen, Matteo Salvini, Viktor Orban ja Nigel Farage ovat saaneet Euroopan liberaaleja arvoja ja maahanmuuttoa vastustavat ihmiset kokoamaan voimiaan kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.

Levottomuuksien ja äärioikeiston kasvun hillitsemiseksi myös kansallismielisten äänen on annettava kuulua. Kaikki kansallismielisten politiikan uhkakuvat ja ongelmat eivät ole perusteettomia. Monet asiat Euroopan unionissa edellyttävät pikaisia korjaustoimia eurooppalaisten koheesion ja yhteenkuuluvaisuuden lisäämiseksi.

Farage ja Brexit Party

Huikkealla yli 30 prosentin kannatuksella Euroopan parlamenttiin marssinut Nigel Faragen johtama Brexit Party on erikoinen ilmiö, jolla ei ole muuta puolueohjelmaa, kuin Britannian EU-eron vauhdittaminen ja EU:n päätöksentekoprosessien häiritseminen kaikin mahdollisin tavoin. New York Timesin tuoreen artikkelin mukaan Nigel Farage on Euroopan vaarallisin mies.

Brexit Partyn huima vaalimenestys ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että brexit kaduttaa, tympäisee tai kyllästyttää jo monia brittejä. Brexit Partyn keräämästä kolmanneksen äänisaalista huolimatta selkeä enemmistö Britannian europarlamentaarikoista kannattaa edelleen Euroopan unionia.

Corbyn ja uusi brexit-äänestys?

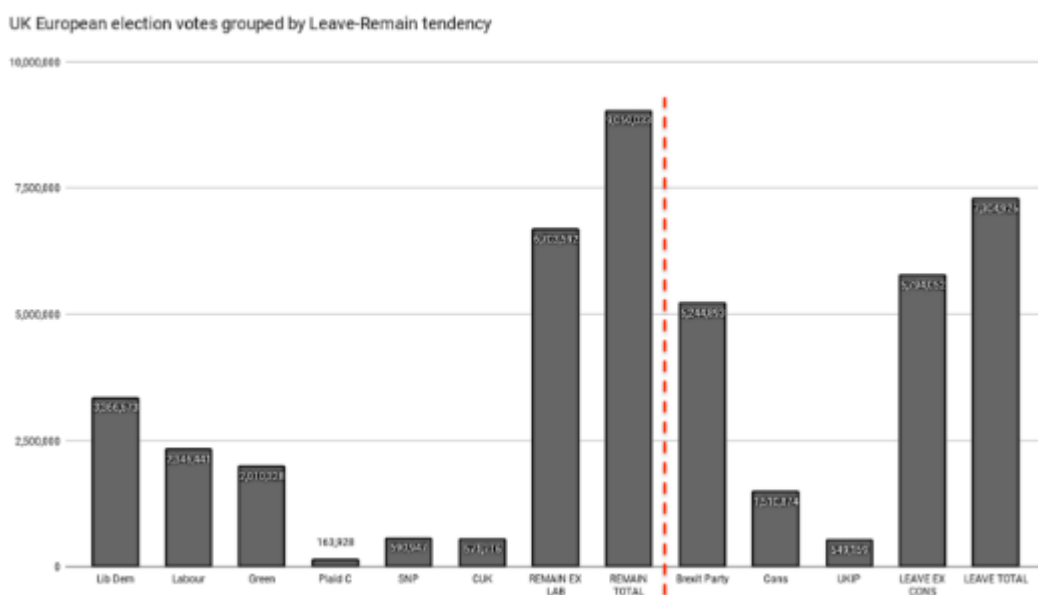
Työväenpuolueen Jeremy Corbyn kiirehti maanantaina laskelmoimaan, että jos eurovaalit olisivat olleet kansanäänestys Britannian EU-erosta, suurin osa briteistä ei näiden vaalien perusteella haluaisikaan erota Euroopan unionista. Corbyn spekuloi tuloksella, mutta hän on taipumassa toisen kansanäänestyksen järjestämisen kannalle.

"These elections became a proxy second referendum. Over the coming days we will have conversations across our party and movement and reflect on these results on both sides of the Brexit divide." – Jeremy Corbyn

Millä logiikalla brexit-puolen voitto kääntyy brexit-puolen tappioksi?

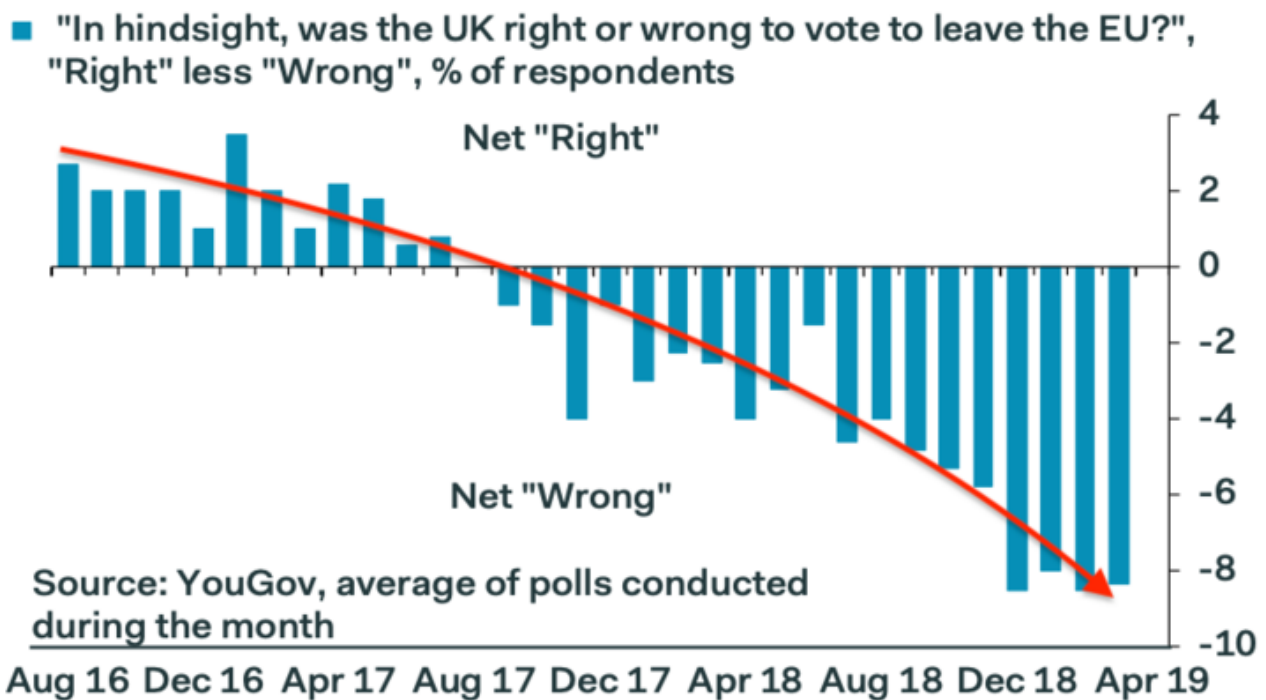
Jos eurovaalien tulos heijastelee brittien yleistä EU-linjaa, olisi brexit-puoli näissä vaaleissa hävinnyt EU-kansanäänestyksen. Logiikka on se, että Britanniassa EU-myönteiset puolueet keräsivät yhteensä selvästi suuremman kannatuksen kuin Brexit Party ja muut kansallismieliset puolueet. Tähän huomioon myös Jeremy Corbyn tarttui.

Business Insider julkaisi oheisen taulukon, jossa eurovaaleihin osallistuneiden EU-myönteisten äänet ovat vasemmalla ja EU:n vastustajien äänet oikealla.

Eurovaaleissa annettujen äänten perusteella 55,3 prosenttia briteistä kannattaa EU-jäsenyyttä ja 44,7 % kannattaa eroa Euroopan unionista. Tulos korreloi aiemmin tehtyjen galluppien kanssa. Se on myös yhteensopiva vuodesta 2016 alkaen kuukausittain toteutettujen YouGov-kyselyiden keskiarvon kanssa. Oheinen taulukko.

32. OVERALL, THE PUBLIC HAS LOST CONFIDENCE IN ITS BREXIT DECISION

Kuvan lähde: Business Insider

Brexit Partyn huomattavasta äänisaaliista huolimatta Britannia on pohjimmiltaan edelleen EU-myönteinen valtio. Jeremy Corbyn tukee toista kansanäänestystä EU-jäsenyydestä. Jos sellainen toteutuu, EU-jäsenyyden kannatus todennäköisesti voittaa. Ei siis ole lainkaan odottamatonta, että toisen kansanäänestyksen vastustus on kiivasta kovimpien brexit-demagogien joukoissa.

Brexit: Varoittava esimerkki

Brexit on varoittava esimerkki. Se on johtanut poliittisen päätöksenteon halvaantumiseen parlamentin alahuoneessa, jakanut kansaa ja kasvattanut itsenäistymishaluja sekä Skotlannissa että Pohjois-Irlannissa.

UK haluaisi EU:n jäsenedut ilman jäsenyyteen liittyviä

velvollisuuksia. Tämä asenne Britannialla on ollut EEC-jäsenyyden alusta (1973) alkaen.

Ranskan Charles de Gaulle vastusti 1960-luvulla Britannian EEC-jäsenyyttä, koska piti brittejä kyvyttöminä yhteistyöhön. De Gaulle kaatoi brittien kaksi ensimmäistä jäsenhakemusta, mutta 1973 Britannia hyväksyttiin EEC:n jäseneksi.

Brexit on poliittista teatteria ja farssi, mutta kuinka tähän tultiin?

Kelataan historiaa pikakelauksella muutama vuosi taaksepäin. Britannian pääministeri David Cameron pelasi upporikasta ja rutiköyhää kiristämällä EU:lta lisää etuja Britannialle. Sellaiseen EU ei voinut suostua, koska se olisi kyseenalaistanut koko EU:n.

Vuonna 2013 Cameron lupasi briteille, että hän järjestää kansanäänestyksen Britannian EU-jäsenyydestä, jos EU ei voi tarjota briteille parempia jäsenehtoja.

Cameronin uhkapeli meni reisille

Voitettuaan parlamenttivaalit 2015, Cameron toteutti antamansa lupauksen kansanäänestyksen järjestämisestä. Hän neuvotteli kulisseissa samaan aikaan Britannialle eräitä erityisoikeuksia, joiden hän toivoi vakuuttavan kansan äänestämään EU-jäsenyyden jatkamisen puolesta. Se oli hyödytöntä.

Leave.EU-kampanja aloitti valtavan propagandakampanjan, jossa tosiasioilla ei ollut suurta merkitystä. Brexit-kampanja vetosi taitavasti brittien tunteisiin ja etenkin pelkoihin.

23. kesäkuuta 2016 72,2 % Britannian äänioikeutetuista antoi äänensä **neuvoa-antavassa** kansanäänestyksessä. Ennakoon tehtyjen kyselyiden perusteella EU:n kannatus oli eroa haluavien kannatusta korkeampi.

Äänestystulos ei kuitenkaan noudattanut EU:n kannattajien käsikirjoitusta, ja odottamaton tulos oli monelle shokki: 51,89% äänensä antaneista briteistä kannatti Britannian eroa Euroopan unionista ja 48,1 % kannatti EU-jäsenyyden jatkoa.

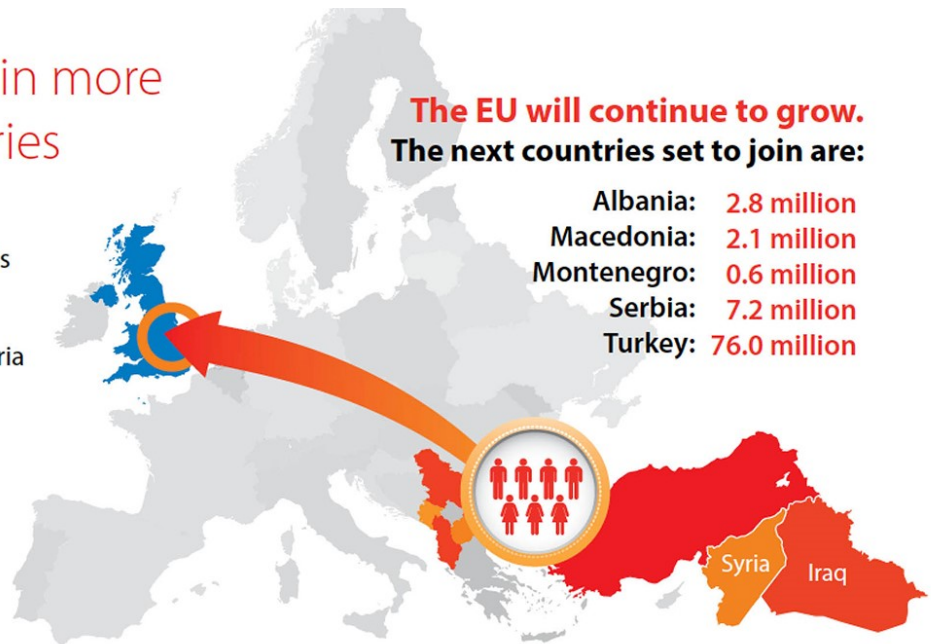
Tietämättömyys on hedelmällistä maaperää peloille, ja pelkoja populistit osaavat hyödyntää

Jälkeenpäin on spekuloitu, että tietämättömyys, turhautuminen, maahanmuuttovastaisuus ja kaipuu menneisyyteen johtivat brexit-leirin voittoon. Washington Post kertoi, että "Mitä tapahtuu, jos lähdemme EU:sta" -hakujen määrä kolminkertaistui heti vaalituloksen selvittyä. Toiseksi eniten etsittiin tietoa hakusanoilla "Mikä on EU".

Leave.EU-kampanja loi ansiokkaasti uskottavia uhkakuvia, jotka eivät vastanneet todellisuutta. Brittejä peloteltiin mm. Turkin EU-jäsenyydellä ja sen seurauksena Britanniaan tulevilla miljoonilla vierastyöläisillä.

The EU is letting in more and more countries

- The EU started as 9 countries – it's now 28
- Croatia, Romania and Bulgaria have joined since 2007

www.voteleavetakecontrol.org

 Vote Leave

Tällainen viestintä oli harhaanjohtavaa, sillä Turkki ei täytä EU-jäsenyyden ehtoja, ja toisaalta uusien jäsenten ottaminen edellyttää yksimielisen päätöksen ja siten britit olisivat voineet estää Turkin jäsenyyden siinäkin tapauksessa, että EU-jäsenyys olisi ollut teoriassa mahdollinen.

Maahanmuuttajia myös syytettiin terveydenhuollon kuormittamisesta, vaikka todellisuudessa maahanmuuttajat käyttivät terveydenhoitopalveluja suhteellisesti brittejä vähemmän, ja joka kolmas maassa työskentelevä lääkäri on ulkomaalaistaustainen.

Brexit-äänestyksen jälkeen tuhannet eurooppalaiset vierastyöläiset lähtivät maasta. Britanniassa on 40 000 sairaanhoitajan vaje, mutta epävarmuus ja suoranainen rasismi pelottavat esimerkiksi puolalaisia sairaanhoitajia siinä määrin, että he eivät halua lähteä Britanniaan.

"Brexitin puolesta kampanjoinut siipi käytti brittien tietämättömyyttä taitavasti hyväkseen. Se vetosi esimerkiksi maahanmuuttajista huolestuneisiin kansalaisiin kertomalla, että EU:sta lähteminen tarkoittaisi automaattisesti maahanmuuttajien määrän vähenemistä. Kuitenkin vuonna 2015

maahan tuli enemmän siirtolaisia EU:n ulkopuolisista maista kuin EU-maista, minkä vuoksi ero EU:sta ei vaikuttaisi merkittävästi siirtolaisten määrään.” – Kaleva

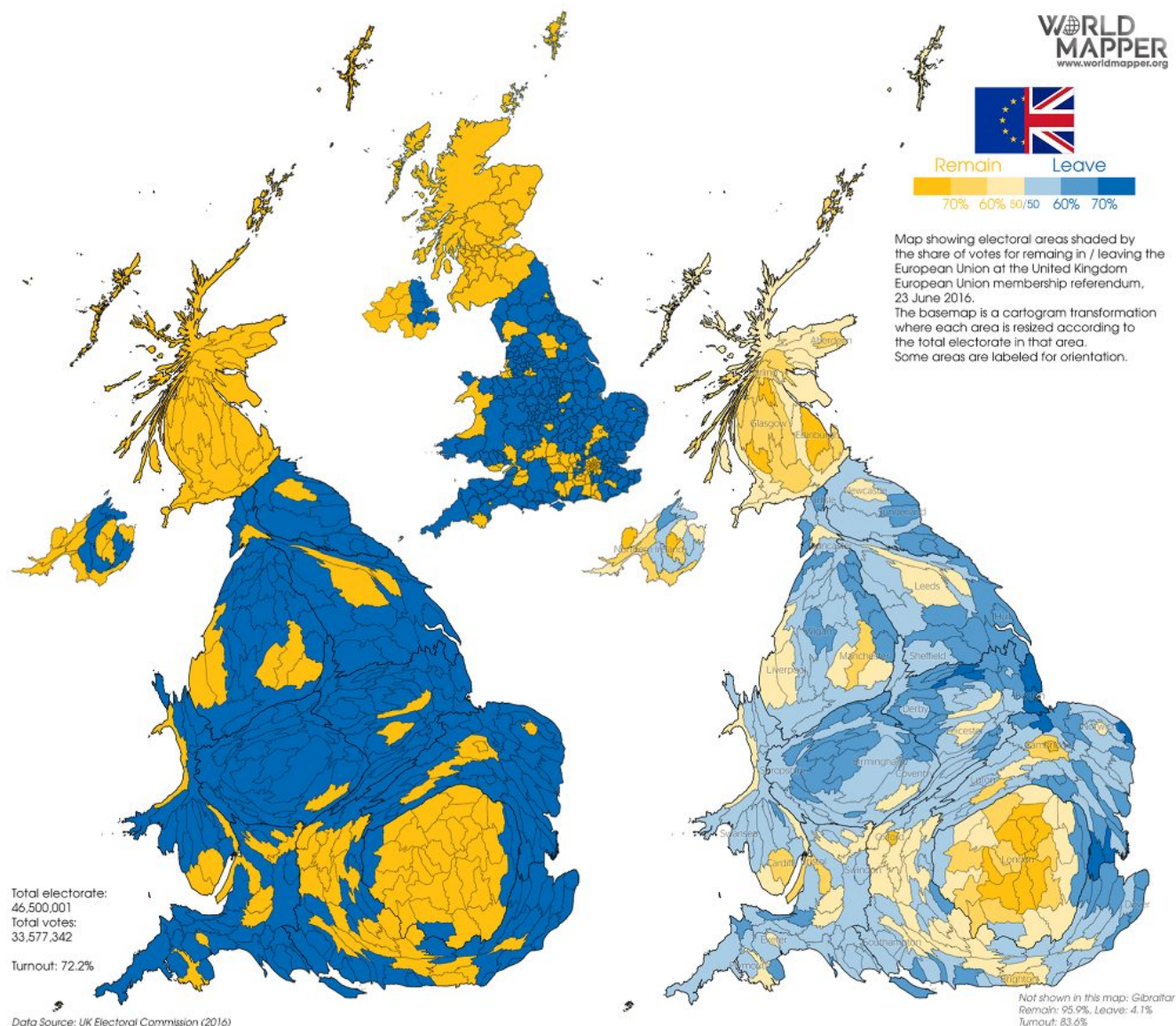

Brexit-äänestyksen äänet jakautuivat epätasaisesti

Nuoret ja korkeasti koulutetut kaupunkilaiset äänestivät todennäköisemmin EU-jäsenyyden puolesta, kun keski-ikäiset ja ikääntyvät maalla asuvat sekä vähemmän koulutetut kallistuivat eron puolelle. Äänestys jakoi kansan iän, koulutuksen ja asuinpaikan perusteella. Myös muissa isoissa kaupungeissa, kuten Liverpoolissa ja Manchesterissa äänestettiin EU-jäsenyyden puolesta.

BBC:n mukaan 18-24-vuotiaista jopa 73 prosenttia äänesti EU-jäsenyyden puolesta. Jäsenyyttä kannattivat myös suurin osa 25-44-vuotiaista. Yli 65-vuotiaiden EU-kannatus oli kaikkein vähäisintä.

Skotlannissa, Pohjois-Irlannissa ja Lontoossa enemmistö äänesti EU:ssa pysymisen puolesta. Wales kallistui eron puolelle, vaikka pääkaupunki Cardiff äänesti jäsenyyden puolesta.

Kartan lähde: Worldmapper

Brexit means Brexit!

Äänestystuloksen selvittyä pääministeri Theresa May totesi painokkaasti: "Brexit means Brexit!". Siitä alkaen neuvotaantavan kansanäänestyksen tulokseen on suhtauduttu sitovana kansanäänestyksenä.

Vuoden 2017 maaliskuussa parlamentti hyväksyi lain, joka valtuutti maan hallituksen aloittamaan toimet eron toteuttamisesta. 29. maaliskuuta pääministeri Theresa Mayn johtama hallitus aktivoi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50. artiklan. Eroprosessin aktivoimisesta lähetetyn ilmoituksen vastaanotti Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja

Donald Tusk. EU vastasi esittämällä Britannialle joukon vaihtoehtoja tulevien suhteiden perustaksi.

50. artiklan aktivoimisesta alkoi kahden vuoden mittainen siirtymäaika, jolloin UK ja EU neuvottelivat sopimuksen suhteiden jatkosta. Britannian pääneuvottelija oli vuoteen 2018 asti David Davis ja EU:n neuvottelijana toimi Michel Barnier. EU esitti hyvin nopeasti Britannialle joukon vaihtoehtoja yhteistyön jatkamiseksi. Mikään EU:n tarjoamista valmiista vaihtoehtoista ei kuitenkaan sopinut briteille.

Intensiiviset neuvottelut EU:n ja UK:n välillä jatkuivat kaksi vuotta. Lopulta sopimusluonnos saatiin valmiiksi. EU27 hyväksyi yksimielisesti luonnoksen, mutta Britannian parlamentti hylkäsi kahden vuoden neuvotteluissa aikaansaadun sopimuksen 15. tammikuuta 2019 äänestyksessä luvuin 432-202.

Sopimuksen kaaduttua Theresa May ilmoitti 29.1. brittien hakevan EU:lta joitain muutoksia neuvoteltuun sopimukseen. Tämän jälkeen myös toinen äänestys kaatui äänin 391-242 12. maaliskuuta. Kolmas äänestys järjestettiin 29. maaliskuuta ja sekin kaatui.

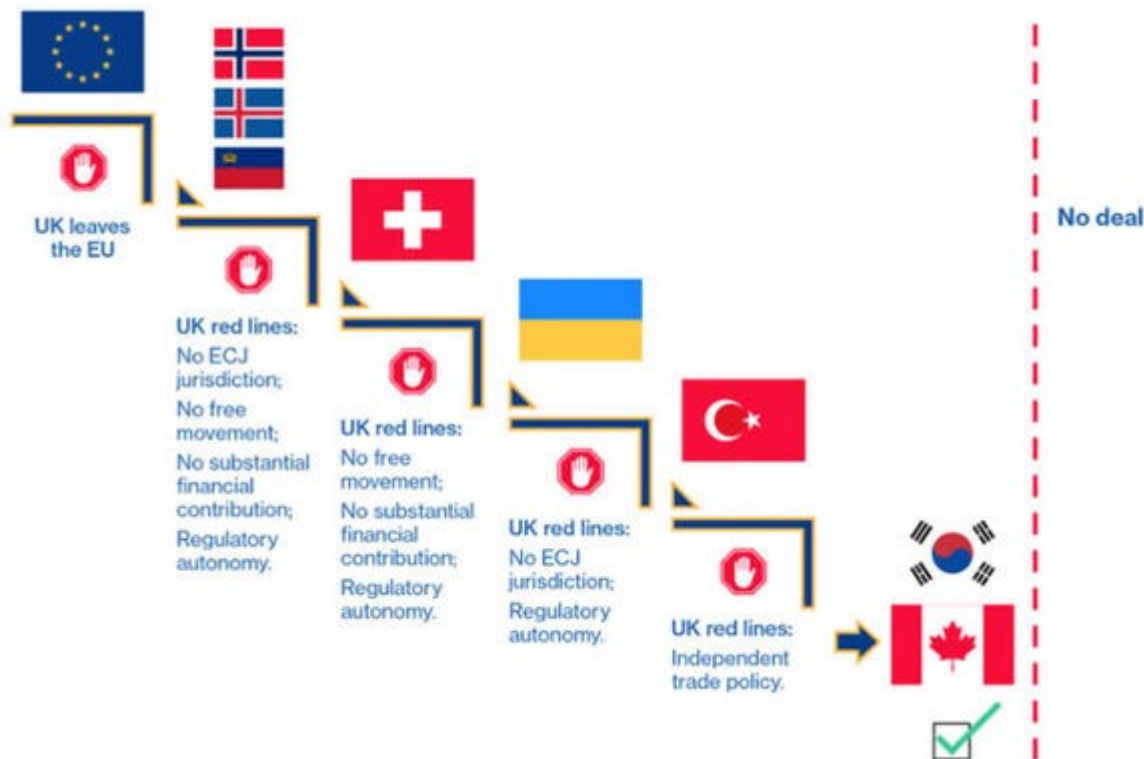
Sopimuksen kaaduttua parlamentin alahuoneessa, brittien oli haettava ja EU:n oli periaatteessa myönnettävä Britannialle jatkoaika. Sopimukseton ero pelottaa molempia osapuolia.

Jean-Claude Juncker ja muut Euroopan unionin korkeat edustajat ovat tyrmänneet täysin brittien toiveen sopimuksen avaamisesta. Pöydällä on kolme vaihtoehtoa: 1) Ero neuvotellun sopimuksen mukaisesti, 2) Ero ilman sopimusta tai 3) Ei eroa. Britannian venkoilu ja kyvyttömyys tehdä päätöksiä on saanut Brysselin tuskastumaan. Lisääjän tarjoaminen briteille johti siihen, että britit äänestivät eurovaaleissa (laillisuuskysymys). Tilanne vaikuttaa EU:n politiikkaan ja päätöksentekoon. Monikaan ei toivo Britannian eroavan EU:sta, mutta yhä useammat Brysselissä ajattelevat "Brexit means brexit!" ja, että eron venyttäminen ei ole kenenkään etu.

Britannialle sopimusvaihtoehdot

tarjotut

Oheinen kaavio näyttää EU:n Britannialle tarjoamat sopimusvaihtoehdot ja syyn, miksi ne eivät sopineet briteille. Esimerkiksi Norjan malli ei sovi, koska UK haluaa erota Euroopan tuomioistuimesta, eikä hyväksy vapaata liikkuvuutta. Sveitsin malli ei käy, koska se edellyttää vapaan liikkuvuuden. Britit eivät myöskään halua maksaa Euroopan yhteismarkkinoille pääsystä tai implementoida EU-lainsäädäntöä kuten Norja ja Sveitsi. Tarkempiin yksityiskohtiin menemättä realistisiksi vaihtoehtoiksi jäi Etelä-Korean ja Kanadan malli tai sopimukseton ero.

Pohjois-

Irlannin ja Irlannin tasavallan välinen raja ongelmakohtana

UK:n eron jälkeen Pohjois-Irlannin ja Irlannin välisestä rajasta tulee EU:n ulkoraja. Molemmat osapuolet ovat

asettaneet tavoitteeksi ns. kovan rajan välttämisen, mutta käytännön ratkaisun löytäminen ongelmaan on ollut hyvin vaikeaa.

"Britannian hallitus on ilmoittanut haluavansa osan sisämarkkinoiden hyödyistä ilman, että Britannialla olisi kaikkia sisämarkkinoihin liittyviä velvoitteita. EU:n sisämarkkinoilla vallitsee neljä vapautta: tavaroiden, palveluiden, pääoman ja ihmisten vapaa liikkuvuus. Näistä viimeistä Britannian hallitus haluaisi rajoittaa. Yhteiset markkinat edellyttävät yhteistä säätelyä. Muuten osa sisämarkkinoilla toimivista yrityksistä voisivat hyötyä muita yrityksiä kevyemmästä säätelystä. Tämän varmistamiseksi sisämarkkinoille osallistuvien maiden tulee sitoutua noudattamaan Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksiä, mikä ei ole sopinut Britannialle." – Eurooppatiedotus

Kuinka brexit on jo vaikuttanut Britannian talouteen

Brexit maksaa UK:n taloudelle miljardi dollaria viikossa eli 6 miljoonaa dollaria tunnissa, kirjoitti CNN Business 22.maaliskuuta.

Ennen brexit-äänestystä Iso-Britannia oli maailman viidenneksi suurin talous, mutta nyt Ranska on noussut sen edelle. Britannia oli nopeimmin kasvava G7-talous, mutta äänestyksen jälkeen se putosi talouskasvultaan hitaimmin kasvavaksi G7-maaksi.

Vuoden 2016 äänestys johti punnan kurssin dramaattiseen syöksyyn ja hidasti Britanniaan tehtäviä investointeja. Englannin pankin laskelmien mukaan Britannian talous on nyt 2

prosenttia pienempi kuin mitä se olisi, jos EU-puoli olisi voittanut kansanäänestyksen.

Britannian sekava ja päämäärätön politiikka voi pahimmillaan johtaa sopimuksettomaan eroon, joka Englannin pankin mukaan olisi vaikutuksiltaan pahempi kuin vuoden 2008 finanssikriisin aiheuttama taantuma.

Investoinnit teollisuuteen romahtivat, mutta kasvoivat 3,7 % vuonna 2018, kun muissa G7-maissa investointien kasvu oli 6 prosentin luokkaa vuosittain. Luottamus talouteen on romahtanut alimmalle tasolle vuosikymmeneen.

Tavallisten ihmisten elämässä vaikutukset tuntuvat punnan kurssin heikentymisenä. Punnan kurssi suhteessa dollariin on heikentynyt 15 %, mikä näkyy kuluttajahintojen kasvuna. McDonalds ja KFC (Kentucky Fried Chicken) varoittivat suurten brittiläisten kauppaketjujen tapaan, että sopimukseton ero johtaa väistämättä tuotanto- ja elintarvikeketjujen vakaviin ongelmiin.

Brittiläiset pankit ja finanssialan laitokset ovat siirtäneet 1,3 biljoonan dollarin edestä toimintojaan mm. Irlantiin, Ranskaan, Saksaan ja Alankomaihin. Sony ja Panasonic siirtävät pääkonttorinsa Alankomaihin. Nissan keskeytti suunnitelmat uuden automallin valmistamisesta Britanniassa. Saksalainen Schaeffler lopettaa kaksi kolmesta Britannian tehtaastaan.

Britannian korkeimmat teollisuuden ja kaupan alan liittojen johtajat (Confederation of British Industry, Trades Union Congress) antoivat julkilausuman, että sopimukseton ero aiheuttaa kansallisen hätätilan ja sellaista ei voida sallia. Julkilausumassa todettiin, että sopimuksettoman eron taloudelliset vaikutukset tuntuisivat vielä tulevien sukupolvien elämässä.

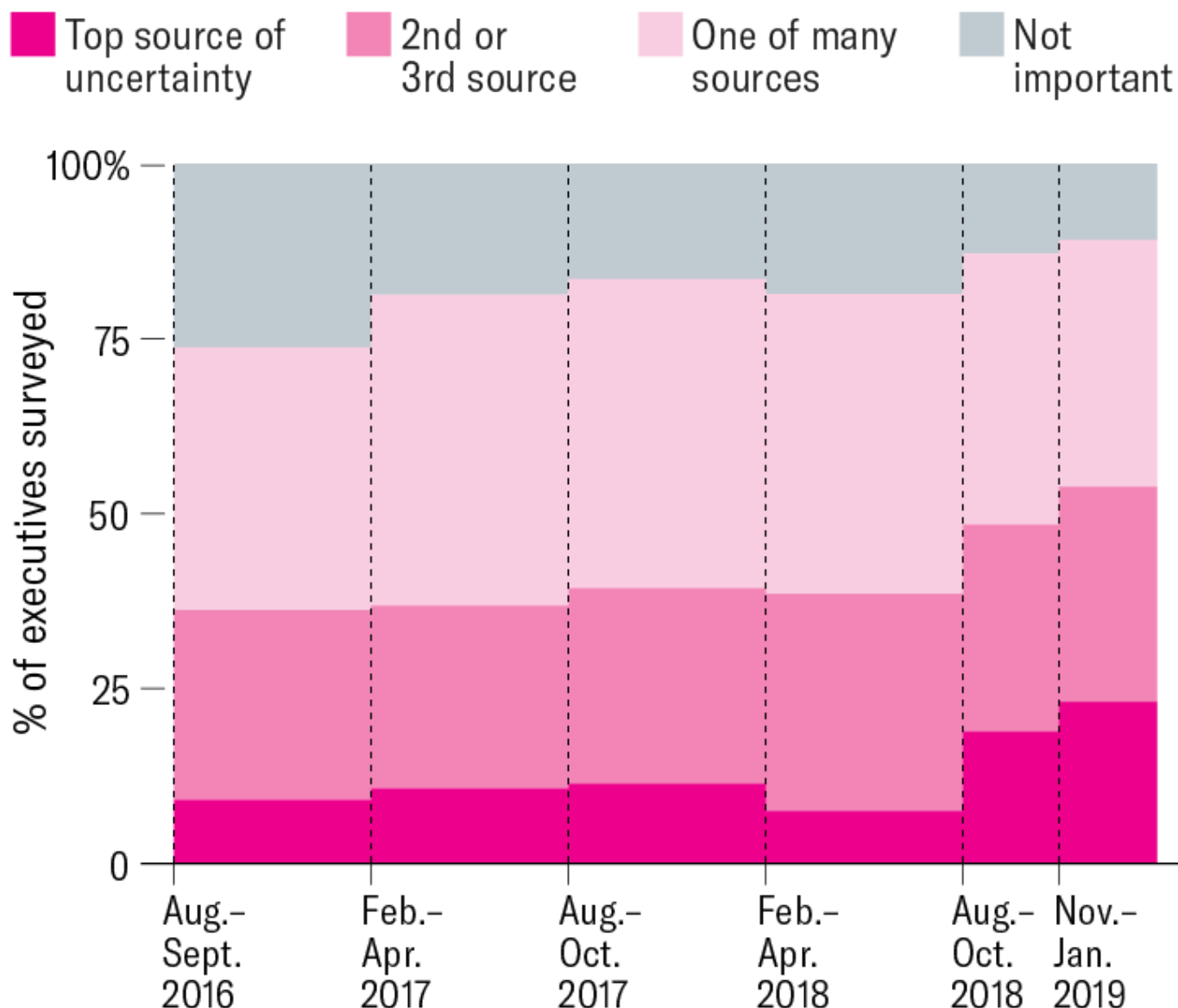
Lista järjestöistä, valtioista ja ihmisistä, jotka ovat varoittaneet brexitin negatiivisista vaikutuksista Britannialle, Euroopalle ja koko maailmalle

- Britannian valtiovarainministeriö (The Treasury)
- Englannin pankki (The Bank of England)
- Kansainvälinen valuuttarahasto – IMF (International Monetary Fund)
- Maailman pankki (The World Bank)
- Maailman kauppajärjestö WTO (World Trade Organisation)
- G20
- IFS (Institute for Fiscal Studies)
- LSE (London School of Economics)
- The Financial Times
- OECD (Organisation Economic Cooperation + Development)
- The CBI (Confederation of British Industry)
- Yhdysvaltojen hallitus – US Government (our biggest non-EU trading partner)
- Kiinan hallitus – Chinese Government (our 2nd biggest non-EU trading partner)
- Japanin hallitus – Japan Government (our 3rd biggest non-EU trading partner)
- Intian hallitus – Indian Government (our 4th biggest non-EU trading partner)
- Suurin osa yllämainittujen maiden bisnesjohtajista.

Brexitin aiheuttama taloudellinen epävarmuus lisääntyy, kuten oheiset Harvard Business Review'n kaaviot osoittavat.

Business Uncertainty over Brexit Is Increasing

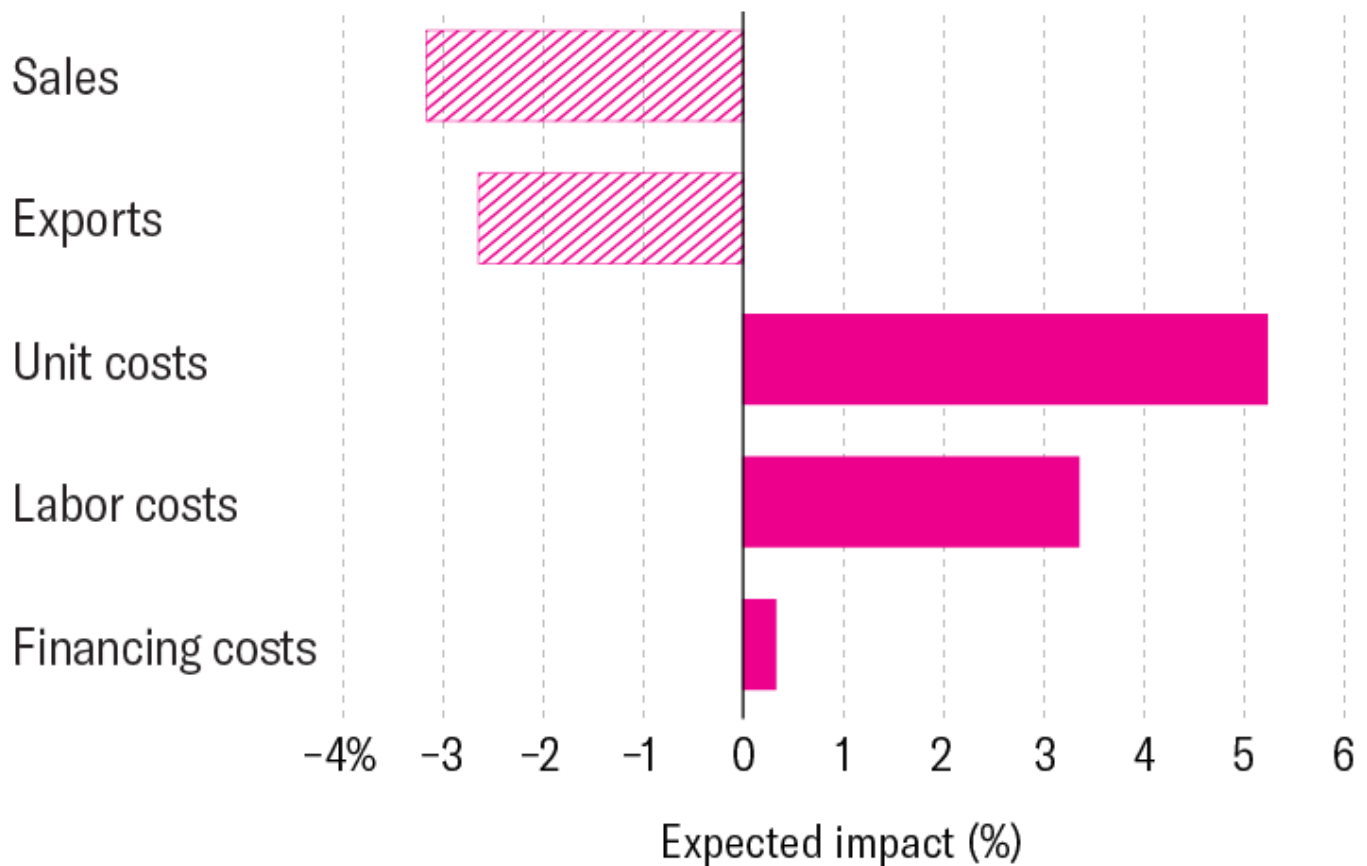
More than 50% of executives surveyed in the UK now say it's one of their top three sources of uncertainty.

Source: Analysis of recent Decision Maker Panel survey responses from around 3,000 UK business executives, by Nicholas Bloom et al.

Expected Impact of Brexit on UK Businesses

UK business executives foresee lower sales and exports and rising costs.

Note: Participants were asked to estimate the expected eventual impact of Brexit on total and foreign sales, as well as the impact on labor, unit, and financing costs in 2020 by assigning probabilities to pre-defined ranges. The estimates above were calculated using midpoints of these ranges multiplied by corresponding probabilities.

Source: Analysis of recent Decision Maker Panel survey responses from around 3,000 UK business executives, by Nicholas Bloom et al.

Minne menet Eurooppa?

Kukaan ei tiedä miten brexit lopulta etenee. Ehkä koko prosessi jää historialliseksi horjahdukseksi ja yhteistyö jatkuu. On hyvin mahdollista, että britit lähtevät Euroopan unionista ovet paukkuen ilman sopimusta.

Jälkimmäinen tapaus aiheuttaisi todennäköisesti maailmanlaajuisen taantuman tai laman, sillä Britannia ei ole pieni talous, kuten Kreikka. Lontoon Cityn läpi kulkee viidennes maailman rahavirroista. Euroopassa ja Britanniassa ero johtaisi todennäköisesti miljoonien työpaikkojen menetyksiin ja kuluttajahintojen tuntuvaan kasvuun.

Britannian uusien kauppasopimusten neuvottelut eivät tule olemaan yhtään helpompia kuin neuvottelut EU:n kanssa. WTO-vaihtoehtoa eivät halua edes Leave.EU-kampanjan vetäjät.

USA on jo esittänyt 18-sivuisen listan edellytyksistä, joiden pohjalta neuvottelut brittien kanssa voidaan aloittaa. Tämä muistio heittää kylmää vettä niiden brittien niskaan, jotka uskoivat, että UK tekee mahtavat kauppasopimukset USA:n ja Kiinan kanssa.

USA:n kanta oli yksiselitteinen: sopimus meidän kanssa tai sopimus Kiinan kanssa, mutta ei molempia. Sen lisäksi USA:n vaatimukset velvoittaisivat brittejä laskemaan tuoteturvallisuusstandardeja tasolle, joka väistämättä vaikuttaisi negatiivisesti EU:n kanssa käytävän kauppaan.

EU:lle Britannian ero on huono asia, mutta 27 valtion tiivistyvän unioni, noin 450 miljoonan ihmisen sisämarkkinat, yhteinen lainsäädäntö, yhteiset tuoteturvallisuusstandardit, tulliliitto ja tuoreet vapaakauppasopimukset Kanadan ja Japanin kanssa pehmentävät varmasti pahinta iskuja.

Euroopalla on edessään kuitenkin vakavia ongelmia, joista

brexit on vain yksi. USA:n ja Kiinan kauppasota vaikuttaa globaalisti talouskehitykseen. Taantuman tai laman merkkejä on jo ilmassa. Tilannetta ei helpota yhtään Italian ylivelkaantuminen ja Matteo Salvinin halu edelleen kasvattaa Italian velkaantumistasetta tai kansallismielisten pyrkimykset horjuttaa Euroopan unionia.

Kansainvälisten suhdanteiden heikkeneminen brexitin ja USA:n ja Kiinan kauppasodan seurauksena saattavat aiheuttaa Italian velkakriisin läjättämisen käsiin samalla tavoin kuin 2008 finanssikriisi käynnisti Kreikan velkakriisin.

Italia on sen verran suuri talous, että EU ei sitä voi nostaa kuiville uppoamatta itse syvälle suohon. Niin kutsuttu "perma-taantuma" saattaa laukaista 2 biljoonan euron talouskriisin, joka uhkaa koko valuuttaunionia.

Italian velkaantumisen syyksi on usein mainittu valuuttaunioni ja euro, mutta mikäli tähän kaavioon on uskomisen, on velkaantuminen kiihtynyt vuoden 2008 jälkeen. Vaikka yli 100 prosentin velkaantumistaso on aika hurja, se ei vielä ole kriittinen.

Kansallismielisten pelot maahanmuutosta ovat taloudellisten näkymien ja ilmastonmuutoksen rinnalla hyvin merkityksettömiä, vaikka tunteisin vetoavia. Viime vuonna EU:n alueelle tuli noin 20 000 turvapaikanhakijaa, joista Suomeen noin 2400.

Angela Merkel muistutti hiljattain Eurooppaa, että toisen maailmansodan jälkeinen kansainvälinen politiikka on tullut päätepisteeseensä.

Euroopan on oltava yhtenäinen, jotta se voi varautua ja kestää Kiinan, Venäjän ja USA:n luomat taloudelliset ja poliittiset uhkakuvat. Trumpin valtaannousun jälkeen Atlantin valtamereen on noussut jäinen muuri ja perinteinen taloudellinen, poliittinen ja sotilaallinen liittolaisuus horjuu. Tämä varmasti on vaikuttanut siihen, että kaikki Euroopan parlamentin puolueet kannattavat yhteistä puolustusta ja EU-maiden asevoimien syvempää integraatiota.

Eurooppa on valtaviin haasteiden edessä. Ongelmia ei kuitenkaan voi paeta. Tavalla tai toisella globaalit ongelmat löytävät meidät, vaikka pakoilisimme kaikkia vastuita, eroaisimme EU:sta ja laittaisimme rajat kiinni, kuten eräät suomalaiset poliitikot toivovat. Paras tie hyvinvoinnin ja turvallisuuden säilymiselle Suomessa on yhteinen ja yhteistyökykyinen Eurooppa.

